

ชื่อเรื่อง ปัจจัยและแนวทางแก้ไขการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษา
ชื่อผู้วิจัย วิชัย สิงห์ขอม
ปีที่วิจัย 2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษา 2) หาแนวทางแก้ไขความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถาม แบบทดสอบและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 327 ราย และอาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 30 ราย ในมหาวิทยาลัยราชภัฏตัวแทนในแต่ละภูมิภาค และได้รับข้อมูลจากนักศึกษา จำนวน 270 ราย หรือ ร้อยละ 87.94 และอาจารย์ผู้สอน จำนวน 24 ราย หรือร้อยละ 80.00 ข้อมูลที่ได้รับถูกนำมาวิเคราะห์ ทางสถิติเพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเชื่อมั่น ค่า t-test ค่า F-test (One-Way Anova) และการทดสอบไคร์สแควร์ (Chi-Square Test) ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวม การใช้ภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านมีปัญหามากที่สุด โดยพิจารณาจากแบบสอบถาม การใช้ภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดมีปัญหาที่สุด โดยพิจารณาจากแบบทดสอบ การใช้ภาษาอังกฤษด้านทักษะ การเขียนมีปัญหาที่สุด โดยพิจารณาจากแบบสัมภาษณ์ ในด้านความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ทักษะ พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในบางด้านคือ มหาวิทยาลัยและเกรดเฉลี่ย แต่ส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้านเพศ อายุและชั้นปี นอกจากนี้ ยังพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ส่วนใหญ่มาจากตัวผู้เรียน สภาพการณ์เรียนรู้ องค์กรประกอบการเรียนการสอนอื่นๆ เช่น หลักสูตรผู้สอน วิธีการสอนขนาดห้องเรียน ส่วนแนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยและผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ซึ่งมหาวิทยาลัยควรมีนโยบายที่ชัดเจน หรือจัดโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และนักศึกษาเองต้องมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษ มีความตั้งใจ เอาใจใส่ มีวินัยในการเรียน ขยัน พยายามทบทวนฝึกฝนและหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองให้มากขึ้น

คำสำคัญ: ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ นักศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษา ปัจจัย แนวทางแก้ไขการใช้ภาษาอังกฤษ